

tre esdevé la guardiola de la riquesa escampada com un bé de Déu, obtinguda pel treball i per l'intel·ligència vallesana.

Enfilem-nos a les altures on resideixen els santuaris vallesans i parròquies mig oblidades, i de cara al Maresma la vista corre violent envers la mar blava, llisa i brunyida com un cristall, mentre va resseguint un formiguer de pobles i masos extasiats en l'espill de la pròpia puixança i a mercè de la bellesa que els envolta. Una bellesa ben coneguda de tothom i estargida en el paper infinitat de vegades, que, fet i fet, només és el preludi de la realitat. Que parlin els tresors arqueològics del monestir de Sant Cugat i de les tres esglésies romàniques de Terrassa, els trencats geològics de Sant Miquel del Fai, els Museus de Sabadell i Terrassa...

En descendir al Vallès pel cantó de Collcerola, la fortor dels pinars sembla transportar-nos a moltes hores lluny de les grans ciutats, dintre les quals la vida és més agitada i la salut es ressent d'aquesta agitació. Per això, el ciutadà acut a Les Planes, La Floresta, Valldorex... per tal d'haver-se-les amb els paisatges silvestres d'aquests indrets, que culminen a la mola de Sant Llorenç del Munt.

Ara bé, descendim hi per la Conreria i ens enfrontarem amb un paisatge semblant, i gairebé trobarem el mateix paisatge si hi baixem pels vessants del Montseny i per les serres de Berti, Galli'a i Puiggraciós. La cadena de muntanyes que tanca el Vallès forma una mena de corona verdejant amb modestes ponderacions d'altures, des del cim de cada una de les quals hom té l'avinentsa de contemplar tota la gama de la bellesa vallesana, agençada majestuosament damunt una catifa de policromia variable a mercè del traspàs de les hores diürnes.

En aparèixer sobre aquesta terra la rodella encesa de foc, alçant-se solemnement de l'horitzó, les coses van apareixent dintre un reialme singular, i lentament van inundant-se de llum i de colors, per esdevenir abillades amb els ropatges sublims de la migdiada. Aleshores s'aixeca la calitja com prenent ocultar totes les belleses esteses sobre el Vallès; però, en realitat és perquè esdevinguin més sensibles i més emocionants en el moment de la davallada del sol a la posta, quan s'acumula damunt aquesta terra tota mena de preparació escenogràfica, que nosaltres no sabem explicar, però que tothom sap admirar.

Avui, demà i sempre voldríem fer l'elogi del Vallès...

F. BLASI VALLESPINOSA